

førſte Udklaſt en Paſſus, om hvilken det har viiſt ſig, at den kan være Gjenſtand for Miſtydning, og det er Grunden til, at Endringsforſlaget er fremkommet. I denne Paſſus ſtod der, at de nye Folkethingsvalg ikke i nogen væſentlig Grad havde forandret Folkethingets Sammenſætning og Karakter. Dette er jo en Sætning, hvis Rigtighed Ingen kan beſtride. Dernæſt ſtod der, at det var ved en Forandring af Kongens Raadgivere, at Betingelſerne for en god Samvirken maatte ſøges tilveiebragte. Det er ſelvfølgelig det, ſom ligger paa Bunden af det Hele, og er Henſigten med det Hele lige ſaa vel efter den nye Redaktion, i hvilken Henſeende jeg blot ſkal minde om de Ord: „der trænges til en Ledelſe fra oven o. ſ. v.“, hvilke Ord tilſtrækelſelig viſe, hvor det er, at Forandringen maa ſke. Alſaa diſſe to Sætninger kan virkelig Ingen i og for ſig indvende. Noget imod, og min Henſigt med at ſtille dem paa denne Plads var kun at udtrykke, at, da det nu havde viiſt ſig, at den nødvendige Forandring ikke kunde ſke eller rettere ſagt ikke var ſket paa den ene Side, ſaa maatte man nu gjøre det til ſin Opgave at ſøge en ſaadan Forandring tilveiebragt paa det andet Sted. Den Maade, hvorpaa diſſe Sætninger vare knyttede til hinanden, kunde imidlertid ſom ſagt være Gjenſtand for Miſtydning, ſom om nemlig denne Udtalelſe gik ud fra den Forudsætning, at det parlamentariſke System allerede var i anerkjendt Kraft og Virkſomhed, hvilket ſelvfølgelig har ligget langt fra min Tanke. Det er mig nu bekjendt, at der er ærede Medlemmer, ſom have fundet Betenkelighed ved det oprindelige Udklaſt netop paa Grund af den Miſtydning, ſom kunde ſke og ſom er ſket, og for at indbefomme ſaadanne ærede Medlemmer er det, at en anden Redaktion er ſtillet frem, men, jeg gjentager det, den virkelige Mening er den ſamme ſom i det oprindelige Udklaſt. Under Forudsætning af, at der nu ved den nye Redaktion vil vindes Stemmer for Adreſſen, ſom den ellers ikke vilde kunne faae — og derom vilde jo naturligtviſe Forhandlingerne bringe Oplyſning — vil jeg tillade mig at anbefale, at man vedtager den Redaktion, ſom førſt vil komme til Afſtemning.

Jeg vender mig da nu førſt til det ærede Flertal, og jeg minder dets Medlemmer om, at her er der en ſædeles god Leilighed for det til at viſe, at de ogſaa ere loyale Mand, ſom stole paa Kongens Wiſdom og vilde overlade til ham at vælge ſine Miniſtre. Jeg forſtaar for mit Bedkommende en Tilſlutning fra Flertallets Side til Adreſſen ſaaledes, at deri ligger en Erkjendelſe af, at det for Tiden er for ſvagt: baade i Kvantitet og Kvalitet til at gjennemføre ſin Theori om det parlamentariſke System, idet man dog faſtholber, at opſat er ikke opgivet, og idet man haaber, at den ſaameget omtalte Spire i Forfatningen endda kan vore en ſtille Væxt og udvikle ſig til

noget Andet og Større; men jeg tilføjer, at, naar de ærede Herrer ſlutte ſig til Adreſſen, gjøre de det ſelvfølgelig ikke i Henhold til min Motivering, men i Henhold til deres egen. Jeg vender mig dernæſt til mine nærmere og nærmefte Meningsfæller og minder dem om, hvor ofte vi dog have hørt, at de vare egentlig heller ikke Tilhængere af Miniſteriet, men kun vilde modſætte ſig de Overgreb, der ſkete fra den anden Side, og at det ikke var ſaameget Maalet ſom Midlerne, der gjorde Forſkjellen ofv. Ja, jeg veed nu ikke, om diſſe og lignende Yttringer i de Herrers Mund have været blotte Talemaader, men jeg for mit Bedkommende har ment, hvad jeg har ſagt i den Retning, og jeg ſtaar her beredt til at viſe det i Gjerning. Under Balgkampen har Begrebet „moderat Ventremand“ ſpillet en ſtor Rolle. Jeg tror virkelig ikke, at Noget kan gaa ind under den Kategori, naar han er ude af Stand til at ſtemme for denne loyale og ſpagfærdige Adreſſe. Der kan være forſkjellige Meninger om Tidspunktet. Der kan være ærede Medlemmer, ſom ſige, at det er for tidligt at bringe den frem, og at vi ſkulde have ventet. Jeg ſvarer hertil, at, hvis vi ventede til Samlingens Slutning, havde vi atter ſpildt et halvt Aar, og hvis vi ventede en Maaned, vare vi ikke til den Tid en Smule klogere end nu. Jeg tør maatte tilføje, at vi ſtaa lige over for Juleferien, og at de Overvejelſer og Underhandlinger, ſom Adreſſen muligviſe kunde medføre, alſaa vilde kunne ſke, uden at der gjøres noget ſtaar i Rigtighedens Arbejdstid. Under tidligere Forhandlinger af Adreſſer har det jævnlig viiſt ſig, at der har været ærede Medlemmer, ſom have ſagt, at de fandt ikke Tidspunktet rigtig valgt, men naar nu Adreſſen alligevel var fremkommen, kunde de dog ikke Andet end ſtemme for den. Jeg tillader mig at tilraade ærede Medlemmer at ſtille ſig ſaaledes, og i ethvert Fald fraraader jeg dem at bringe ſig i en ſjælv Stilting ved at ſtemme mod mit Adreſſeforſlag. Der er endnu et tredie Alternativ, og netop ved Adreſſer er det ikke ſjældent, at man benytter det i ſtørre Omfang. Da vi ſaaledes ſidſte Gang forhandlede om en Adreſſe, var der ikke færre end 10 Medlemmer, ſom afholdt ſig fra at ſtemme, og deriblandt jeg ſelv. — Jeg ſkal hermed tillade mig at anbefale Adreſſen til Vedtagelſe, idet jeg ſenere ſkal udtale mig om, hvilken af de to Redaktioner der efter min Mening fortjener at vedtages.

L. Larsen: Jeg kan for mit Bedkommende være enig i en ſtor Del af, hvad der blev anført af den ſidſte ærede Taler; men der er adſkillige Punkter, hvori jeg ikke ſaa ganſke billiger hans Betragtning, og maatte andre, med Henſyn til hvilke jeg er af en modsat Mening. Det har ſaaledes ikke nogenſinde ſtaaet i den Grad klart for mig, at netop det nuværende Tidspunkt ſkulde være